

מדינת ישראל נגד עם ישראל, או מדינת ישראל משתדלת להתאבד?

כתבתי במקום אחר שמסתבר שאיננו רוצים להיות "אנחנו"! כלומר: העם, בדגש על החיילים, הקצינים הזוטרים יותר ומשפחותיהם, כן יודעים בדיוק מי אנחנו **ולכן** הם שרים ורוקדים לכבוד אלוהי ישראל, מדינתו והניצחון על אויביו – זהותם הפנימית ברורה להם.

אבל "המדינה"? ממש לא. כשכתבתי "המדינה", כוונתי לכל מי שיש לו כושר החלטה לגבי אחרים, והם ממש לא רק חברי הממשלה והפוליטיקאים, כי אם בעיקר הפקידים, הפרקליטים, השופטים, הבכירים והקצינים הגבוהים של גורמי הבטחון השונים, הנהלות הבנקים, מנהלי הארגונים הכלכליים הגדולים, מנהיגי ההסתדרויות, רוב הרבנים והעיתונאים – "לשעברים" או עדיין בתפקיד – בקיצור, "הלעומתים", אלה המבקשים בכל מעודם לשמור על הקיים ועל מנהגי הגלות, לעסוק בכסת"ח ולהידמות ל"מקובלים" מזדמנים ומדומינים. ל"מדינה" קיימת קביעות וחסינות, והיא נעלמת מאחורי מכתבה ומסכי המחשבים, יש לה סמכויות עד אין סוף ואפילו "שומרי סף", אך היא חסרה כל אחריות ונאמנות ללאום ולעם שלה, בוודאי לדת שלה – כי ההמנון של "המדינה" מכריז "עד היסוד נחריבה" ואינו ממשיך בבניה או בתיקון.

בשלוש וחצי העמודים הבאים, אביא דוגמאות לאמיתות, לאמרות או לחוקים, ויחד איתם את ההתנהגות האמיתית, הלעומתית, של "המדינה". אחריהן, אביא הפניות לתיקונים אפשריים בעיניי, ושאלון משאל העם נמצא רק בעמוד האחרון. אני חושש, שיהיה קשה לענות לשאלות משאל העם בלי לקרוא קודם כמה מאמרים אחרים, בהם הבהרתי את המושגים, בהם אני משתמש בשאלון – ותודה אמיתית על המאמץ!

עקרונות, הצהרות ומעשים

הכל הוגן למדינה: לבעלי הכוח והמשילות, אין אחריות. **לכן** האחריות מוטלת על החלשים, על חסרי הכוח האמיתיים – כי המשחק הוא "פוליטי".

המדינה מבטיחה שהכל בה מותר לפרט וליזמים, אלא אם קיים איסור מפורש; להיפך, ל"מדינה" הכל אסור, אלא אם מותר במפורש. **לכן** כל אחד צריך לקבל אישור מפקידה, כמובן תוך תשלום כלשהו, לפני ביצוע כל דבר וכל מיזם.

מדינת ישראל מצהירה שהיא דמוקרטית. **לכן** הפרוש במדינה של המושג "פוליטיקה" הפך מילה נרדפת לרשות לסכסך, להוציא דיבה רעה על חלקים בעם, על צה"ל, על הממשלה ובכלל על המדינה, לאלף או לסגור תקשורת "אחרת", ולהיטיב רק עם אנ"ש. **לכן גם** אין שינוי ביישום מדיניות "המדינה" אפילו כאשר הממשלה מתחלפת עקב בחירות. **לכן עוד** שכירים מחויבים על פי חוק לשבות על פי הוראות הסתדרויות, להן אין הם שייכים – ולפעמים גם לשלם להן מס חברות.

מדינת ישראל הפכה את פוליטיקה למושג בזוי כדי לבזות את מי שמקצועו טובת הכלל. **לכן** העיתונאים, אנשי המשפט לסוגיהם, הקצונה הגבוהה, המנהדסים, הרופאים, האקדמאים וכו' שמצהירים כל יום הצהרות פוליטיות, אך מזדהים כבעלי מקצוע אחר.

הארזחים הם חשובים, הם הבסיס לכל דמוקרטיה. **לכן** "המדינה" מזלזלת בכל מי שלא "חשוב" ואינו משתייך ל"אנשים הנכונים". **לכן גם** חברי הכנסת אינם מרשים משאלי עם, כי הכנסת היא בעיניהם הריבון והמחליטה, בדיוק כמו שהממשלה מחליטה, בית המשפט או הפרקליטות מחליטים, או הצבא, או המשטרה... העם היושב ציון? פפפף!

על פי חוק שירותי הביטחון, השרות הצבאי חובה לכל אזרח. **לכן** ליהודים, לדרוזים ולצ'רקסים חובה להתגייס, אך לנוצרים ולמוסלמים ניתן פטור גורף – אלא אם הם מתנדבים. **לכן גם** הקימו יחידות מיוחדות לבני הדתות השונות. ומה מעמד בני המיעוטים הקטנים יותר כגון הבהאים, הקראים, או האחמדים?

המדינה נזהרת להפריד בין הדת לבין "המדינה". **לכן** משרד הפנים רושם לידות ופטירות, בעיקר על פי דיווחי בתי החולים. **לכן עוד** הרישום של הנשואין וגרושים נעשה על ידי בתי דין דתיים ומשרד הפנים אינו מתערב.

"הסכסוך" בין היהודים לבין המוסלמים הוא דתי. **לכן** מדינת ישראל מדברת איתם בלשון כלכלית ויש בינינו מי שמציע שנשקם את ערי התוקפנים, אולי **כדי** להנציח את עימות; או נמצא מי שמבקש להעסיק פועלים עוינים זמינים, כנראה **כדי** שיוכלו להתכונן במדויק לחולל עלינו עוד אסון. **לכן עוד** כבר נמצאו מי שמבקשים למסור להם "שטחים" ושוב לחלק להם נשקים ורכבים ממוגנים, להקל עליהם במטרתם המוצהרת להשמידנו. **לכן גם** משחררים אויבים אנשים ורוצחים מכלאנו במקום להמיתם על פי חוק. **לכן בנוסף** מביאים לדין פלילי חיילים ש"העזו" לירות באויב ולהורגו בהתאם למוסר ולמטרת תפקידם.

אויבינו מבקשים לגזול מאתנו את אדמת הארץ המובטחת לנו מפי א-ל כסימן לצדקת דתם. **לכן** מדינת ישראל מתמגנת, מתפשרת עד נסוגה, בורחת ו"מתנתקת" אחרי כל נצחון בקרב. **לכן עוד** המדינה הורסת בחדווה נקודות התישבות יהודיות (עדיף כאשר המתישבים בהן נמצאים בשרות מילואים בהגנה על המדינה עצמה) בעזרת פועלים מאויבינו. **אבל** היא נמנעת מלבצע פסקי דין חלוטים נגד בנייה בלתי חוקית של אויבינו בשטחנו.

מדינת ישראל מתגוננת מפני אויביה. **לכן** היא משחררת מחבלים מורשעים בפקודת עיתונאים, אנשי בטחון או אנשי משפט, **כדי** שיוכלו להמשיך ולפגוע בעוד אזרחים ובעוד משפחות מעמנו.

הורי ומוכי אויבינו מחנכים את ילדיהם לשנוא את היהודים, את הציונות ואת המדינה ממנה הם מתפרנסים ובעזרתה הם מחלימים, ועדיף בעזרת ארגון האומות המאוחדות על שלוחותיו (UNICEF, UNRWA ועוד). **לכן** המדינה מממנת את ספרי החינוך של ילדי אויבינו ושל מגזרים המתנגדים לציונות. **לכן גם** היא סומכת על ארגונים בינלאומיים. **לכן עוד** היא אינה מונעת מחנות תרגול רצח יהודים בקייטנותיהם.

מדינת ישראל מטילה מצור על אויבינו. **לכן** היא מעבירה להם מזומנים, תרופות, מזון, חשמל, מים, תקשורת ודלק. **לכן גם** היא אינה מפגיזה ריכוזי "לוחמני" אויבינו בהלוויות בכריהם. **לכן עוד** המדינה משלמת קצבת שארים למשפחת מחבל ישראלי דרך המוסד לביטוח לאומי. **לכן גם** היא מקבלת בבתי החולים בארץ אויבים חולים או פצועים.

מדינת ישראל התנתקה מרצועת עזה עד כדי העברת אזרחיה ואפילו קברי יהודיה משם, **לכן** היא מנתה למחוז זה מתאם פעולות הממשלה ב"שטחים" ... אלה שעזבונו כאמור ואין לממשלת ישראל מה לתאם שם.

טקטיקה היא שיטה של פעולה מיידית ומקומית לנצחון תוך תחבולות וציות להנחיות; איסטרטגיה היא ניהול בראייה כוללת לטווח ארוך. קצינינו מצטיינים בטקטיקה תוך ציות לפקודות שקיבלו, **לכן** הם בטוחים שהם טובים גם באיסטרטגיה, בפוליטיקה, במדינאות, בניהול ובקביעת מדיניות.

גם כאשר ננצח טקטית בקרבות, גם אז נצחוננו יהיה חלקי בלבד ולא יוכר בידי אויבינו, לא בידי תומכיהם ולא בידי רוב אומות העולם, כי המדינה עצמה "מתנצלת" על נצחונותיה. **לכן** במלחמה דתית היא אינה מכירה בזהותה המוצהרת ומנצחת רק באופן גשמי (מרקסיסטי): הרס בניינים ותשתיות, הרג חלק מהבולטים באויבינו – **ולכן גם** היא משקמת שיקום "הומניטרי" של הנוותרים באויבינו, **כדי** להוכיח שמדינת ישראל נראית כאילו היא מעדיפה להתאבד במקום להיות עצמה ולנצח בכל מובני המושג הזה.

מדינת ישראל טוענת שהיא מדינה יהודית. **לכן** היא מעודדת מעבר בנמליה ותחבורה ציבורית ברחובותיה בשבתותיה ובחגיה, ואף משדרת בידור, פרסומות וחדשות 364 ימים בשנה. **לכן גם** מדינת ישראל היהודית מקישה בטפסים של משרד הפנים או המוסד לביטוח לאומי תאריך לידה... נוצרי. **לכן עוד** היא מצמצמת את לימודי היהדות, התנ"ך וההיסטוריה היהודית ברוב בתי הספר שלה.

אויבינו ברצועת עזה מזהמים בכוונה את מי התהום במקומותיהם, **כדי** להזיק לשכניהם הציוניים. **לכן** המדינה מעבירה להם מים בחינם.

אין סומכים על הנס. **לכן** לא ניבנה את בית המקדש, אלא מחכים שיפול עלינו מוכן מהשמים ולא נצטרך להתאמץ לבנותו.

מעט מקומות קדושים ליהודים בארץ. **לכן** הר הבית, מערת המכלפה והקברים של רחל ושל יוסף מנוהלים על ידי אויבינו והגישה אליהם "מותרת" לבני ישראל רק כ"תיירים" תחת הגנה של הצבא או המשטרה, ותמיד בפקוח אויבינו. **לכן בודאי** "המדינה" אוסרת ליהודים לקיים בהר הבית פולחן על פי אמונתם. **ובכלל**, אם בתי הכנסת מקדש מזער הם, למה אין בפתחם שוטר ואיש וואקף, המוודאים שהיהודים אינם מתפללים "יותר מדי", כמו בהר הבית?

השר מתווה מדיניות. **לכן** "המדינה" בולמת, מפריעה, מתנגדת, שובתת – העיקר ש"הוא" לא יצליח.

נהוג ללכת במקום קדוש יחפים בלי נעלים. **לכן** כדי להראות את קדושת הר הבית למוסלמים, הם הולכים עליו בנעליהם. **לכן גם** היהודים עולים להר בלי נעליים ובכך נטען שהם מטמאים אותו.

מדינת ישראל שומרת על ההיסטוריה והמורשת של עמה. **לכן** היא אינה מגיבה על הרס עתיקות של עמה בידי אויביה. **לכן גם** היא מצמצמת את לימוד ההיסטוריה והמורשת היהודיות, אפילו בבתי ספר היהודים.

מדינת ישראל שואפת לשיוויון בין אזרחיה. **לכן** "המדינה" אינה מקבלת לתוכה כחצי מאזרחיה: הם "מתנחלים", "חרדים" או "ערבים" (אפילו "בבונים") ועליהם משיתים חוקים שונים מלשאר האזרחים. **לכן עוד** שכר המינימום לשכירים מועלה באחוזים דומים לשכר הבכירים (לעולם לא בערך כספי שווה) ואין מינימום הכנסה לעצמאים כמו לשכירים. **לכן בכלל** מחיר הקרקעות לבנייה שונה לפי השייכות לעדה זו או אחרת.

מדינת ישראל שומרת על שלטון החוק. **לכן**, המשפטים והציות לחוקים תלויים בעמדה הפוליטית ומפלגתית של המעורבים.

המדינה טוענת שהיא מדינת חוק. **לכן** היא משחררת לחופשי רוצחים שפוטים על פי חוק. **לכן עוד** בתי המשפט פוסקים דרך שגרה בניגוד מוחלט לחוק. **לכן גם** "המדינה" אינה מישמת פסקי דין הרס של בתי אויביה.

המדינה מחייבת לשלם כל חוב שמושת תוך 30 יום, פן יתווסף קנס. **לכן** היא פורעת את חובותיה תוך 120 יום. **לכן גם** היא שולחת הודעות תשלום בדואר רגיל, שמגיע לחייב תוך 45 יום במקרה הטוב.

לפקידים לסוגיהם קביעות וחזקת התקינות, **לכן** אין שום צורך באחריות או בנאמנות, לא לדרישות התפקיד ולא לממונים הנבחרים ולמדיניותם. **לכן גם** אפשר לעלוב בכל אחד, אבל לא בפקידי "המדינה".

במדינת ישראל, כל אחד חף משפע עד שיוכח אחרת. **לכן** כאשר המדינה מחליטה לפטר מישהו, היא מקיימת "שימוע" ל"נאשם" ואינה מקשיבה לדבריו. **לכן גם** עשרות אחוזים מאזרחיה החפים משפע יושבים תקופות ארוכות במאסר ואפילו בכלא.

הפרקליטות רודפת צדק ואמת. **לכן** פרקליטים מתקשרים לאויבינו בעזה כדי לחפש עילות נגד חיילינו. **לכן עוד** המדינה עוצרת שרירותית אזרחים מעצר מנהלי לאורך חודשים ולא שופטת אותם לפני השחרור מהמעצר, בלי לתת סיבה מוצהרת למעצר או לשחרור.

מדינת ישראל מסבירה שהיא ציונית, **לכן** בכנסת יושבים מתנגדים לציונות. **לכן גם** שופטים עליונים נמנים בפסיקתם בין אויבי ממשלותיה, אויבי ציונות ואויבי בני עמם. **לכן עוד** המדינה נמנעת מליסד ישובים חדשים ליהודיה אך מאפשרת בניה לא מאושרת לאויביה.

מדינת ישראל מטפחת נאמנות. **לכן** לכנסת בוחרים רשימה ולא אנשים. **לכן גם** אין משאלי עם – כי מי צריך נאמנות לרעיון ולמוסר? **לכן עוד** פרסומות משדלות לעבור לבנק אחר, ליצרן אחר, לקופת חולים אחרת וכדומה – לרוב בלי להסביר איזה יתרון קיים במעבר. **לכן בנוסף** המטכ"ל, מטה המשטרה, היועמ"ש וראש השב"כ לעומתיים לממשלה שמנתה אותם והגדרת תפקידם היא לסייע לה. **לכן בכלל** פקידים אינם מבצעים את מדיניות השרים הממונים אם זו אינה מתישבת עם המדיניות הרגעית שלהם. **לכן שוב** ארגונים לעומתיים נעזרים במימון של קרנות של מדינות זרות או ארגונים אנטישמיים (קרן Ford, קרן USAID, קרן Rosa Luxemburg, קרן Wexner, קרנות כנסתיות, קרנות מטורקיה, הוואקף הירדני וכדומה).

מדינת ישראל נלחמת נגד התחממות כדור הארץ. **לכן**, דווקא בקיץ, היא גוזמת את העצים המצלים לאורך רחובותיה. **לכן גם**, המדינה והקק"ל שותלים עצים הרחק מהערים, היכן שאין אנשים גרים.

מדינת ישראל נשמרת מכל זיהום מיותר, בין השאר היא מחייבת לשלם בקופה ב'סופר' על כל שקית ניילון. **לכן**, עוטפים כל מוצר בצלופן לא מתכלה. **לכן גם** עוטפים כל שקית חלב בשקית ניילון שניה.

מדינת ישראל דואגת לטריות המזון. **לכן** היא עוטפת כל ירק וכל פרוסת לחם בצלופן או בניילון.

מכוניותינו מצוידות במנועים מהירים ובמערכות בלימה וקפיצים משופרים מקודם. **לכן** המדינה מוסיפה כמה שיותר פסי העטה מקפיצים, **כדי** להבטיח שאזרחי מדינת ישראל לא ימצו את היכולות בהן אל-והי ישראל ברכ אותם.

לומדים ומפיקים לקח יותר טוב מטעויות מתוקנות. **לכן** בבית הספר של המדינה נוהגים לכתוב בעפרון כדי להקל על מחיקת הטעויות ותיקון, כדי לראות רק מחברת "נקיה" מטעויות ומתיקון: הנראות חשובה מהמטרה.

עברית נכתבת ונקראת מימין לשמאל, **לכן**, כותבים מספרים משמאל לימין. **לכן בכלל**, המספרים בין 11 לבין 19 נכתבים אמנם משמאל לימין, אבל נקראים מימין לשמאל: עקבי וברור.

מדינת ישראל טוענת שהיא עצמאית, **לכן** היא נשענת על תקציבים מחו"ל, קונה משם מזון, נשק ותחמושת במקום ליצרם בארץ, גם כשיכולה. **לכן גם** היא מעבירה כל פטנט או פיתוח בטחוני למעצמה התורנית – ואפילו לאויביה, ובלבד שלא יצהירו על עוינותם. **לכן עוד** היא מפרסמת מאמרים מדעיים בשפה זרה, בחו"ל דווקא.

מאז אדם וחוה, בני אדם סקרנים ויוזמים. **לכן** המדינה נותנת "פתרון בית ספר", מלמדת משמעת והופכת את כולנו לפקודים חסרי מעוף, כנועים ומאולפים, מטופשים בכוונה תחילה. **לכן** עוד המדינה מעדיפה אזרחים סבילים, נרטעים ומורתעים, ומתנגדת ממש שנחליט בעצמנו ועל אחריותנו.

הישראלים מבקשים אחדות. **לכן** המדינה מאמצת חוקים מהדין האנגלי, האות'מני, הירדני – אבל לא העברי! – וישומם שונה לפי אזור מגורים והשתיכות פוליטית ודתית. **לכן בנוסף** קיימים בתי משפט ובתי דין שונים לכל קבוצת לחץ ולכל מקצוע (קוראים להם "לשכה" או "ארגון"). **לכן** גם כל שלטי הדרך כתובים בשלוש שפות ואפילו קיימים ארבעה זרמי חינוך עם תכנים שונים המלמדים בשפות שונות. **לכן עוד** מקיימים במדינה ריבוי מערכות בריאות, ריבוי רבנויות וכשרויות, ריבוי תנועות התישבות, ריבוי שיטות מיסוי ועוד.

אנחנו חוגגים את יציאת מצרים, שמטרתה היתה עליה לארץ כנען המובטחת – "חצי נס", כי אין חג לציון ההתנחלות, לא תחילתה ולא סיומה – השלמת הנס ארכה כמה עשרות או מאות שנים אחרי ליל הפסח, תלוי אם מתכוונים לתקופת השופטים או לתקופת המלוכה. **לכן** קיימים בינינו קבוצות אוכלוסיה שאינן חוגגות אפילו את חג העצמאות ואינן מודות על "חצי נס" הקמת מדינתם.

וכיוצא באלה עוד ועוד.

(מבחינתי, ראוי לקרוא את הפסקה הבאה בפחד ואימה) וחושש אני, חרד ממש, כי מראשון נביאינו ועד האחרון בהם שכבר סבל הגליה, שהזהירו אותנו מחוסר הלימה בין המוצהר לבין המעשה, מרמיסת החלש שבתוכנו (החלש האמיתי, זה שבינינו, לא מי שמוגדר כך אופנתית או מתקרבן בכוונה), ממשפט מוטה או לא עקבי, מנטישת מצוות אלוהינו: כל נביאינו הזהירו שאז אפילו אדמת ארצנו עצמה תתנקם בנו במקרים אלה, תמציא מגפות, תגרום לתבוסות ולפלישות אויבים ואפילו תחייב בצורת, מדבור ומזג אוויר קיצוני אם נתעקש לטעות. וכשאני נזכר במה שקרה לנו – קורה לנו – בזמן האחרון... עוד איני יהודי רגוע ובוודאי איני בוטח בעצמי ובצדקותי.

על כן, כוונתי כאשר כתבתי את שכתבתי במאמרים השונים היא ניסיון לתקן ככל הבנתי – יכול להיות שאין הצדק אתי או שהמסורת של הגלויות שונה. אבל אבותינו ואנחנו לא עלינו לארץ על מנת להישאר תקועים עם דברים זרים, כדי להתמזג עם העמים סביבנו ותפיסות עולם של אחרים, כדי לקבל עלינו תורות של גוים או תובנות גלותיות: עלינו כדי להתנהג כעם קדוש (כלומר, שונה לטובה)!

נכון אמנם שחלק לא מועט מהצעותי אינו מידי, נראה מופרך במידה מוגזמת או נראה קשה עד בלתי אפשרי לישום: אין הדבר כך, באמת נדרש רק מאמץ קטן. "לוח שנה ישראלי" אינו מופרך, הוא מתבקש; הגדרות האזרח והתושב אינן בלתי ישימות, הן חיוניות; כל שֶׁן הגדרת המחבל; מיסוד "בית המושלים" אינו הזיה, הוא נחוץ; ריסון הניצול החברתי או הכלכלי על ידי הצעותי הכלכליות נראה לי מתאים; צורת ההוראה המוצע תואמת את מטרות החינוך בישראל; כיבוד עקבי של החוקים על ידי הפרקליטים והשופטים הוא תנאי הכרחי לשרידותנו במדינה שריבון כל המעשים העניק לנו (ועל כן הצעתי את העונשים הקשים המתחייבים כאשר הצעתי).

רק מאמצים קטנים, עקביים, הולמים – שלי ושלך גם יחד – לא יותר.

כיווני תיקון

לרוב המדינה מנוהלת כסניף במפלגה מאוד מסוימת, גם אם לא מוכרזת... בוודאי למדת ניווט בצה"ל או בתנועת נוער: נותנים סדרה של אזימוטים המובילים מיתד במעגל גדול ליתד אחר. אלא שמי שעומד אפילו ממש צמוד ליתד לא יכול להגיע למטרה, כי הוא "ליד", קרוב אמנם, אבל במצטבר, הוא יחטיא למטרה הנכונה. ל"מפלגת המדינה" היו כל הכוונות הטובות וכל הכלים – אבל היא מתנהגת רק "כמעט" מההתחלה ומתוך יהירות וביטחון בצדקתה, בכוחה ובמעמדה, היא מתעצלת לבדוק את עצמה ומתעקשת לא לתקן את קלקוליה בהמשך הדרך – כך שהיום היא מתנהלת ללא קשר למציאות, אובדת דרך, עד שתש כוחה ועל מנת להמשיך בדרכה היא "נאלצת" להמציא "אויבים" מדומינים מתוך העם שהיא התכוונה להנהיג.

ואולם כל זה ברור לאור הנאמר כל שנה במהלך הסדר של פסח! כי בליל הסדר, כשמגיעים ל"מגיד", בעל הבית מגלה את המצות ומצהיר – בארמית, כמובן, לא בעברית המדוברת במדינתנו המיוחדת "לשנה הבאה בארץ ישראל. השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין". כלומר, כל המשפחה יושבת לבטח סביב שולחן הסדר והמגיד מכריז "אנחנו לא פה! אין לנו לא עצמאות ולא חירות!" והמהדרים היושבים בשכונות בירת מדינתם המשוחררת והמאוחדת עוד מוסיפים בסיום הסדר "לשנה הבאה בירושלים"... אני יודע איך אפשר לסבול להיות כל כך חסרי הכרת הטוב, כל כך סרבנים לגאולתנו, כל כך הפוך מההיגיון הפשוט ומהמציאות. אלו-הינו אינו מרפא אותנו מהגלות – זו מטלה שלנו בלבד. האם מחכה לנו אסון נוראי כדי שניתרצה להודות לו – כל אחד מאתנו, כל יום, וגם כולנו ביחד כמדינה וכעם שלם, כקהילה בת מטרות משותפות ("נעשה ונשמע" בעקבות משאל עם)? עד מתי נפריד בין מילותינו העכשוויות וכוונותינו ארוכות הטווח לבין פעולותינו ומעשינו? עד מתי נסרב להכיר באהבת אלוהינו כלפי כלל ישראל, ולהודות על מתנותיו?

אני חושב – אולי נכון יותר, חושש – שהתיקון "יקרה" רק אם נרצה בו באמת ונכריח את נציגינו וממשלותינו דרך משאלי עם להענות לרצוננו, באחריותנו המלאה. אני מתחנן לעדכן ולתקן מהר את ההגדה, הקדיש, וכל שאר תפילותינו לעברית ולנס גאולתנו, גם לאמץ לוח שנה "ישראלי" משלנו ואפילו לתקן את ההגדרות של מושגי "האזרח", "התושב" ו"המחבל". פעם קראו לעיר סלוניקי ביוון "ירושלים שבגולה" כי אפילו הגוים שמרו בה את שבתות ישראל: גם במדינתנו עלינו לאמץ שוב את שמירת השבתות של הזולת היהודי, לפחות מחוץ לבתינו וכלפי המשרתים אותנו וכלפי כל מי שחיים בינינו. ממש אני רואה צורך לחכות שכל בני ישראל יעלו ארצה על מנת ליישם כל אלה.

ואמנם נכון, כשהאיש משה רבנו לא חזר בדיוק בדקה שהעם חיכה לו למרגלות ההר, הם פנו לאחיו אהרון הכהן הגדול וביקשו מנהיג "מוחשי" ומוכן לפשרות. משה התכוון להביא לבני ישראל תורה לכל אחד ודמוקרטיה וחירות לכלל – הם העדיפו ללכת בעקבות סוג של מנהיג עוצמתי מדומיין (אז אגל זהב, היום בחירות לרשימה במפלגה – כלומר, איננו יודעים על נכון במי בחרנו בפועל!) ולא לפעול על פי מטרות וכללים משותפים (אז שופטים ונביאים, היום משאלי עם וחוקים ברורים לכול). נראה שאנחנו עושים דבר דומה: לא עגל, כי אם "רק" כל דבר הפוך מהמתבקש ביהדות, בדמוקרטיה, בעצמאות ובריבונות. סבלנו מגפות, הותקפנו בפיגועים ובמלחמות: למה לחכות עוד כדי לתקן? למה להשתדל להתאבד? כעולה וגם כצבר, עדיף "לעלות ארצה"!

עכשיו, זה תלוי רק בנו. כלומר, **גם בד!**

כל עוד לא נקבל על עצמנו חוקים פשוטים, אחידים לכל האזרחים ולכל מקום של מדינתנו, לא ננצח "באמת". כל עוד המדינה לא תתנהג בעצמאות, עם אל-זה משלה, שפה משלה, אלפבית משלה, חוקים משלה, גבולות מקובלים על כל תושביה, ועם זמן משלה, נצחוננו לא יושלם. כל עוד נשקם את רכוש אויבנו ונמשיך להרוס בתים, מפעלים, עסקים וחקלאות של אזרחים יהודים, אנחנו נידונים למלחמות חוזרות ונצחוננו לא יוכר. כל עוד נשחרר אויבים מורשעים בכל מני "עסקאות" במקום להעניש אותם בגזר דין מוות (הקיים בחוק!), "המדינה" מוסיפה עוד משפחות לרשימות של השכול והסבל. כל עוד יש אומרים שהמדינה צריכה לציית ל"בקשות" או ל"לחצים" של ממשלות זרות, אין לעם ישראל חירות ואין למדינת ישראל ריבונות (אגב, איך גורמי שלטון זרים מקבלים גישה ישירה לפקידנו ולקצינינו אך הגישה חסויה לאזרחים עצמם?) אנחנו האזרחים, הריבונים, יכולים - **וצריכים** - לאלץ את "המדינה" להתנהג כפי שהיא מצהירה, למרות שהיא משתדלת להפוך אותנו לנתינים סבילים, להפלות אותנו, לבטל את רצוננו וקולנו, אפילו לסלק אותנו ממקומותינו.

www.kirtsonenu.co.il

קש"ה פ"ה: קראתי, שקלתי, תחלטתי, פעלתי, תפצתי

השתדלתי לפרט ביתר פירוט באתר "מדינת ישראל כרצוננו ובאחריותנו" זה, חלק מתופעות הבלבול העומתי במדינתנו יחד עם פתרון אפשרי שלהם, כפי תבנתי. נגד אובדן הדרך, האתר מציג את המאמר "יציאות ותמורות". נגד הכוונות הדתיות של אויבנו, הוא מציע את "לוח השנה הישראלי" ואת "ספר ההיסטוריה של הילדים", כי התשובה לאויבנו חייבת להיות שהמלכת אלו-הי ישראל מקובלת ורצויה על כל מדינתו ולא רק על מקצת תושביה. נגד סירוב המדינה היהודית ליהדותה, אתר "כרצוננו" מציע את "מדינה יהודית". נגד גזלת אדמותינו ונגד תוקפנות אויבנו, אתר "כרצוננו" מציע את "מעמד המחבל". נגד החינוך הניתן לילדי אויבנו, נגד התמיכה בם על ידי ממשד מדינת ישראל ונגד הנסיגות, אתר "כרצוננו" מציע את "הזכות להתגונן". נגד הפרוש הנוכחי של דמוקרטיה ופוליטיקה באקדמיה, בתקשורת או במערכות המשפט, האתר מציע את הכתוב ב"פיצול ולעומתיות" וגם "מעיל לראש הממשלה". נגד ההוראה לעצלות ולשקר "מוסכם", ונגד הבידול של כל קבוצת אוכלוסיה אפילו במגזרי החינוך "הממלכתי", אתר "כרצוננו ובאחריותנו" מציע את "כתיבה בעפרון" ו"כיוון קריאת מספרים". נגד הרצון של כל קבוצה פרטנית לשלוט על האחרות, הוא מציע את "הבהרת מושג האזרחות". נגד קלקולי שיטת הממשל, הוא מבקש את המובע בפרק "מכתב פתוח לנבחרים". נגד הסירוב העיקש של הרבנויות להכיר בנס גאולתנו ובקיבוץ הגלויות, האתר מבקש לתקן את נוסחי תפילות "מודה אני", "העמידה וברכות המזון". נגד סיעוב פקידי המדינה, האתר מבקש את המפורט במאמר "משילות, חוקים ומשפטים". ועל זה הדרך עוד הצעות למחשבה לא כל כך מקובלת, כגון "מקרה בנות צלופחד" ו"אשתי אחותי" (בנושא מעמד נשים לעומת מעמד גברים), מחשבות בנושאים כלכליים ודקדוקי קריאה בפשט של כמה פסוקי תורה.

כי המחשבות המקובלות, המתקבלות על הדעת של מנהיגינו ושל שופטינו, של קצינינו ושל פקידנו, אפילו על דעתם של רבנינו, כבר מעל 100 שנים אינן מוצלחות או אפילו נכונות, ובוודאי אינן מביאות לניצחון אמת על אויבנו.

הצעה לשאלון משאל העם לא רשמי:

אחרי שקראת באתר "כרצוננו ובאחריותנו", אחרי ששקלת את הטענות המועלות בו ואחרי שגבשת דעה אישית מנותקת מכל השפעה חיצונית או הסתייגות "ריאלית", הנה הצעה לפעולה ממשית כאשר תחלט להשמיע את קולך ולהשפיע: הדפסי את "משאל עם (לא רשמי)" שבעמוד הבא, ואחרי סימון תשובותיך, נא שלחי אותו לחבר הכנסת המועדף עליך במשכן הכנסת בירושלים – ואולי עדיף למזכירות הכנסת, לריכוז התגובות. בדואר אלקטרוני הכל ניתן לשכפול אלפי פעמים וכך לסלף את רצונך: על מנת שחבר הכנסת "שלך" ידע שאינך בוט, אווטר או כל הונאה ממוחשבת אחרת, עדיף לכתוב בכתב יד את שמך וישוב מגוריך ובאמת לשלוח את "משאל העם (הלא רשמי)". הזה דרך דואר ישראל (רגיל) בלבד - כריבון, עליך לנקוט בזהירות

גם בזה. כמובן, טוב יהיה להעביר את המסר הזה למכריך, כולל "משאל העם הלא רשמי" וכמנהיג, לשדל אותם לפעול כמוך (לא להכתיב תשובות, אלא לבקש מהם לשלוח את תשובותיהם שלהם).

אין כאן סקר מצומצם באופיו – הוא מבקש לשקף את רצוננו, האזרחים הריבוניים כולם, לחיוב או לשלילה, בנושאים נבחרים. כי אם חבר הכנסת אמור להיות נציגך, איך אחרת ידע מה רצונך, בלי שתאומרי לו מפורשות? ואחרי שנצליח להשפיע על הכנסת, נקווה ש"המדינה", כלומר שאר מערכות השלטון והממסדים, יתישרו עם רצוננו - באחריותנו.

הערה: במטרה להועיל ולהשפיע באמת כאזרחים ריבוניים ואחראיים על בחירינו ועל בכירינו, כנראה שנזדקק לשלוח למזכירות הכנסת מאות אלפי "משאלי עם לא רשמיים" לפחות – לכן, הפץ את הדברים כמה שיותר. הרצוי הוא לפחות מחצית בני 16 עד 120 הנמצאים בארץ – כן, לרבות העומדים להגיע לגיל הבגרות, בוודאי כל המתעתדים להתגייס.

שאלות יסוד נוספות

שתיים עשרה השאלות "הפתוחות" הבאות אינן חלק ממשאל העם הלא רשמי המוצע להלן, אבל להבנתי, רצוי להעמיק בהן כדי לברר לעצמנו מה יסוד שאיפותינו ופעילותנו. לשאלות אלה אין תשובה פשוטה של כן/לא, אך השלכות תשובתנו הן כנראה החומר המלבה כרגע את מה שמכנים "השסע" בינינו (להבנתי, הוא כל כולו מלאכותי). כל אחד ישפוט.

1. מה חשוב יותר: זכויות הפרט וחובות הכלל כלפיו; זכויות הכלל וחובות הפרט כלפיו; מיזוג של זכויות הכלל והפרט (כל הזכויות לפרט במסגרת החוקים שהכלל קובע)?
2. בקשר לשאלה הקודמת, מי יחליט על כך: התקשורת, בית המשפט, אוניברסיטה, הממשלה, הכנסת, הכנסת ובית המושלים ביחד, משאל עם?
3. האם יש מקום לאלוהי ישראל במדינת ישראל? ואם כן, באיזה תחומים ואיך נראה זאת?
4. האם יש ליהדות עוד מה להציע למדינה? ואם כן, מה מקום התנ"ך בחינוך ילדינו?
5. האם למדינה יש מה להציע ליהדות?
6. האם יש לציונות עוד מה להציע למדינה?
7. האם למדינת ישראל יש עוד מה להציע לאזרחיה?
8. האם יש עוד משמעות לעבודת החקיקה של כנסת ישראל? ואם כן, איך נראה זאת?
9. האם יש עוד משמעות לעבודת הביקורת של הכנסת על הממשלה ועל פקידיה? ואם כן, איך נראה זאת?
10. האם יש עוד משמעות לעבודת הרבנים בעבור המדינה? ואם כן, איך נראה זאת?
11. איך יהדות הגולה יכולה לתרום למדינת ישראל (לא כפרטים, אלא כקהילות מאורגנות)?
12. האם למדינת ישראל יש עוד מה להציע לשאר מדינות העולם? ואם כן, באיזה תחום (גשמי, הגותי, משילותי, משפטי ועוד)? ואם כן, מה מקום יהדות הגולה בדבר?

כרצוני ובאחריותי : משאל-עם (לא רשמי)

נא לזכור : משאל-העם הזה מתייחס למדינת ישראל של חלומותיך ותקוותיך, ממש לא לאילוצים או למציאות! (אלה שאלות כלליות יותר מהשאלונים הממוקדים, המופיעים בתחתית רוב המאמרים) ואפשר להוסיף שאלות בתחתית העמוד). רצוי לענות לפי רצונך לתיקון העתיד, ללא התחשבות בעמדה מפלגתית או דתית, או בהשפעת כלי תקשורת.

נא להעתיק את השאלות, למחוק את התשובות המיותרות ובכך לסמן את תשובתך האישית ולשלוח כקובץ word או excel קטן לכתובת הדוא"ל kirtsonenu@walla.co.il לשם חישוב סטיסטי בראש חודש.

טוב לזכור שמדובר בשאלון לא רשמי, אך במטרה למנוע זיופים על ידי שכפול לא הוגן של תשובות, רצוי להוסיף את שמך ומקום מגוריך בתחתית המשאל.

שאלון משאל-עם 34

34-1	האם להינתק מהשפעת תפיסות עולם זרות כדי להעז להיות עצמנו, באחריותנו ?	כן	לא	דלג
34-2	האם להפסיק לסמוך על סיוע של מעצמות חו"ל ולהפוך לגמרי עצמאיים, ככל שהטבע מרשה ?	כן	לא	דלג
34-3	האם להפסיק כל סיוע שהוא שלנו לאויבינו, המוצהרים או "רק" בפועל ?	כן	לא	דלג
34-4	האם למנוע כל יבוא סחורות או שירותים מאויבינו המוצהרים או יצוא סחורות ושירותים אליהם ?	כן	לא	דלג
34-5	האם לקבוע אחריות להחלטות של בעלי תפקיד בשרות הציבורי (ביטול חזקת התקינות ו"העלבת עובד ציבור") ?	כן	לא	דלג
34-6	האם מיסוד "בית המושלים" רעיון חיובי וטוב ?	כן	לא	דלג
34-7	האם לאסור על כל בעל דרגת אל"מ (מילי) ומעלה ומקביליהם בשרותי הבטחון השונים לעסוק בפוליטיקה – מקומית וארצית כאחת – במשך 7 שנים אחרי שחרורם, כי בעיקרון התרגלו לציית ולא עסקו באסטרטגיה ?	כן	לא	דלג
34-8	האם לחייב את כל השופטים לשפוט על פי חוקי הכנסת והדין העברי בלבד ?	כן	לא	דלג
34-9	האם לאסור על שופטים לעמוד בראש ועדות חקירה ?	כן	לא	דלג
34-10	האם לתת זכות עמידה במשפט רק לנפגעים ולאסור זכות עמידה כללית ?	כן	לא	דלג
34-11	האם לחייב העלאת שכר מינימום בערך כספי שווה להעלאת שכר הבכירים ביותר ?	כן	לא	דלג
34-12	האם לחשב שכר הבכירים ביותר כמכפלה אחידה של בעלי השכר הקטן ביותר בארגון ?	כן	לא	דלג
34-13	האם לדרוש משאל-עם כהגדרה של חוק יסוד, אחרי קבלתו כחוק בכנסת ישראל ?	כן	לא	דלג
34-14	האם להסכים כי בארץ נולדים תושבים (ולא אזרחים אוטומטית)?	כן	לא	דלג
34-15	האם לאמץ את הגדרת מחבל כמוצע ב"כרצוננו", מובדל מפושע פלילי או מלוחמים לסוגיהם ?	כן	לא	דלג
34-16	האם מותר לפלסטינאי להחזיק רכוש כלשהו במדינת אויבו – מדינת ישראל ?	כן	לא	דלג
34-17	האם כל קצין/נה במיל' רשאית לשאת נשק באזרחות ?	כן	לא	דלג
34-18	האם כל נושא נשק אזרחי חייב לתרגל אימון כיתה פעם בשנתיים ?	כן	לא	דלג
34-19	האם לספח למדינה כל מקום בו חייל צה"ל מסוגל ללכת בו אחרי הפסקת אש ?	כן	לא	דלג
34-20	האם על המדינה לבנות מחדש בתים וישובים של מגורשים ועקורים בני עמנו ?	כן	לא	דלג
34-21	האם לעודד ארגוני עובדים מפעליים, אך לבטל כל הסתדרות ארצית המחייבת ציות גם מצד מי שלא קשור אליה (לבטל את "חוק השלישי") ?	כן	לא	דלג
34-22	האם היהדות צריכה להיות מורגשת גם בפרהסיה הציבורית ?	כן	לא	דלג
34-23	האם לאמץ נוסח תפילות המכיר בנס גאולתנו ובהקמת מדינת ישראל?	כן	לא	דלג

שמי :, אזרח/ית וריבון, גר/ה בישוב או בשכונה.....